

paavise under Ed, at et Parti Smør indeholder en vis Procent af fremmede Fædtsstoffer — og det kan den ikke — kan den heller ikke bevise, at Smørret er rent, og sfer der saa alligevel Bedragerier, maa det dog erindres, at hvis det saa bliver bekjendt i England, at vi have givet os Udseende af at være et saa overordentlig fint Land, og det dog viser sig, at vort Smør er blandet, vil det skade os mere, end om vi slet ikke havde sagt noget Saadant. Og dertil kommer endnu andre Betragtninger. For det Første er denne Kunstsmørindustri jo opstaaet ved Siden af, at vor Smørproduktion er gaaet frem, og at vi mere og mere have høvedet vort Navn som producerende første Klasses Smør. Det er klart, vor Kunstsmørproduktion har ikke skadet os hidtil. Jordbruget fordrer Frihed, fordrer at være fri for Bestyttelse og alt muligt af den Slags, og saa kommer man her og vil vælte sig ind med Magtbud og alle Slags Hindringer mod en Industri, der har kæmpet sig frem trods Told paa dens Raastoffer og trods, at Alt og Alle har staaet imod den. Jeg tror ikke, at man nogenstunde gavner sig selv ved den Slags Magtmidler, og jeg tror ikke, at man ved Magtmidler nogenstunde kan staa sig høiere Pris for daarligere Varer. Jeg tror, det kommer an paa Energi og Dydighed, og den findes i tilstrækkelig Grad her i Landet. Den vil hjælpe os frem, og i saa Henseende vil jeg henvise til, hvad jeg har tilladt mig at udtale her en Gang tidligere, da Ministeriet vilde give os Tolden paa Korn, da henviste jeg til Danmarks Statistik, hvorledes de Herrer Nationaløkonomer der havde paavist, at „I de hundrede Aar efter 1672 blev Korntoldden forandret 75 Gange, og i de sidste 40 Aar forandredes den 40 Gange“; inden man tilsidst kom saa vidt, at man hævdede den. Saaledes vil det naturligvis ogsaa gaa her; hvis man nedlægger Forbud i denne Retning, vil man i Løbet af 40 Aar komme til at forandre den 40 Gange, indtil man hæver den og erkjender, at det var en Dumhed, man gjorde. Det er min Mening. Men ogsaa en anden Side er betænkkelig, og det er den, at vi skyldte ikke alene os selv, Jordbrugerne, at vort Smør staa saa godt paa Markedet, og at vi have den Fordel, at Kjøbenhavns Notering saa at sige er normerende for Verdensmarkedet med Hensyn til Smør. Det skyldte vi ogsaa vor Handelsstand, og vi maa være den taknemlig for det oprigtige og gode Samarbejde, som der har været mellem den og Jordbruget i saa Henseende. (Ufbrudelse). Der kan ganske vist af og til have været Rivninger, men det

har bevirket en Ting, og det er, at Englænderne købe dansk Smør her i Landet, og det har stor Betydning for os, at vi ikke ere undergivne Englænderes Vilkaarlighed med Hensyn til hvad Pris vi skulle have, og det har vor Handelsstand gennemført med Konsekvents og Dydighed. Jeg har her faaet et Cirkulære fra et engelsk Hus — det har formodentlig andre Landmænd ogsaa faaet — hvori det fortæller os, at det er ravnstænde galt, at vi sælge vort Smør til Kjøbmændene her. Nei, vi skulde sende det over til England, saa skulle de nok forhandle det paa bedste Maade akkurat som med vore Kreaturer og saa skulle vi taage mod de Priser, vi kunne faae derovre. Nei, lad os støtte os til vor Handelsstand og være enige med den om at hjælpe hinanden. Jeg vil i denne Forbindelse sige, at jeg for over et Aar siden havde en Samtale med en af de Herrer, som Indenrigsministeren har sat ind i sin Kommission, og jeg sagde da til ham, at jeg ikke kunde forstaa, at han var gaaet med til at skrive en saadan Lov som denne. Han mente nu, det var korrekt, og vi disputerede en Timestid derom; og tilsidst kom han til følgende Resultat: Ja, det kan være, De har Ret, og en Ting vil jeg indrømme, og det er, at hidtil har Kunstsmørret ikke været os den farligste Konkurrent paa det engelske Marked, men det, der har skadet os, er, at de Herrer Landmænd i Danmark, Sverig og andre Steder i Stedet for at gaa til Kjøbmændene og støtte deres Bestræbelser, sælge deres Smør til engelske Kjøbmænd i Konsignation og derved staa Markedet for os Allesammen. — Det, vi efter min Mening maa stræbe efter, maatte være at udvikle os yderligere i den Retning, at vi fik et virkelig Smørmarked her i Kjøbenhavn, hvor Sverig og Danmark væsentlig sluttede sig sammen i saa Henseende; det vilde være af stor Betydning samtidig med at vi sætte Prisen her. Paa samme Tid har imidlertid vor Handelsstand og Skibsfart ogsaa haft Nytte af at føre Smør fra andre Lande i Transit til England, og det forekommer mig, at naar man gaar hen og gjør rent Bord og forbyder al Import og Export af Kunstsmør, kan der ikke være Tale om at føre Smør herind, naar vi skulle staa med det „rene“ Marked. Men dermed vilde vi skade vor Handel og Skibsfart, og det er virkelig i det Hele umuligt, naar man kommer med et saadant Magtbud, at forudsige Følgerne. Det bringer altid Forstyrrelse i de bestaaende Forhold, og det er en tvivlsom Nytte, man opnaar derved. Medens jeg altsaa tror, at alle disse Forbud og Hindringer i flere Retninger vilde virke skadeligt, bliver